

MALER: Hanne-Mari Horverak har bakgrunn fra Open Air Campaigners og kjenner elever fra menigheten, så hun har ansvaret for dagens andakt i storefri. Foto: Astrid Dalehaug Norheim

Lunsjer med lovsang

søndag 13, desember 2015, kl. 08:49 Oppdatert: mandag 14, desember 2015, kl. 08:29

[Astrid Dalehaug Norheim](#)

KRISTEN PÅ SKOLEN – Vi blir ikke så mange i morgen, sier elev Rebekka Pedersen på Vågsbygd videregående skole. Dagen etter er det knapt en ledig stol i auditoriet på skolen.

Dagen snakker med henne på telefon dagen før vi skal være med på lagsmøte i storefri på den videregående skolen i Vågsbygd vest for Kristiansand.

Hun er med i ett av flere skolelag på Sørlandet som har opplevd en oppblomstring de siste årene.

– Vi pleier å være mellom 80 og 90, men i morgen har 3. klasse heldagsprøve, sier hun.

Hvordan er egentlig situasjonen for kristne elever og skolelag? Det fortelles fremdeles varme historier fra syttitallet da lagsbevegelsen blomstret og var medvirkende årsak til store kull med unge menn som tok teologiutdanning og ble prester.

Men hva er status nå når vi hører historier om at det er vanskelig å være kristen på skolen, og at rektorer er skeptiske til skolelag?

Gitar og piano

En kald fredag kjører vi inn på parkeringsplassen foran den massive bygningen i Vågsbygd med 650 elever. Det er is på sølepyttene.

Innenfor de store dørene er det derimot varmt. På en skjerm utenfor kantina blir ansatte og elever invitert til yoga i lunsjen. Nederst på skjermen glir de siste nyhetene forbi i en jevn strøm.

GITARIST: Peter Nasralla stemmer gitaren før møtet. Foto: Astrid Dalehaug Norheim

– Hei! Fremfor oss står Rebekka Pedersen. Hun kommer rett fra mattetime, men nå er det omslag i tempo.

Hun tar oss med gjennom den lyse kantina hvor det står kø fremfor kassen. Vi forlater kantina og går ned en etasje. I auditoriet sitter elevene og spiser fra nisteboksene og nyinnkjøpte baguetter pakket i plast.

En elev kommer inn, setter seg på kne på gulvet og stemmer gitaren mens tre jenter drar pianoet frem på gulvet. Praten går høylytt mens stadig nye kommer inn med ranselen slengt over skulderen.

– En god investering

På tredje rad har førsteklassingene Serine Viste, Jakob Andersen og Henrik Rudi Thorsen akkurat spist opp nistematen. Nå er de klar for lagsmøte.

– Det er veldig gøy, et godt tilbud og en god investering, sier Henrik.

– Det er fint å være her, sier Jakob.

– Det er viktig med åndelig påfyll, sier Serine.

I det Rebekka Pedersen går frem og ønsker alle velkommen, senker roen seg i amfiet. «Takk for en ny fredag og takk for denne uken», ber hun. En elev griper gitaren og en annen setter seg til pianoet. Kraftig og flerstemt lovsang fyller rommet.

Hanne-Mari Horverak har rigget seg til med et halvferdig maleri og et bord med fargerik maling. Hun kjenner noen av elevene fra menighetslivet i Kristiansand og har blitt spurt om å ha andakt i dag.

«Jeg har mala litt», sier hun på klingende østlandsdialekt. Men før hun skal male og fortelle videre, ber hun elevene løse opp litt.

– Ta tak i én du ikke har snakket med før i dag. Si noe fint.

FARGER: Hanne-Mari Horverak forteller med pensler og ark og har nettopp malt inn Eiffeltårnet i Paris for å markere terror og synd. Foto: Astrid Dalehaug Norheim

Med det samme bryter det ut et yrende liv.

Elevene snur seg mot de som sitter bak eller strekker seg fremover for å gi komplimenter til hverandre. En gutt tar turen tvers over hele amfiet for å avlevere sine kompliment. Det bryter ut latter overalt.

Event på Facebook

Dagens skolelagsmøte er ikke bare forberedt gjennom å invitere en andaktsholder utenfra og opprette en egen event på Facebook. Dagen før har elevene hatt eget bønnemøte nettopp for midttimen i dag.

– Vi ber for taleren og folka som kommer, sier Rebekka, som forteller at 10-12 var samlet til bønn dagen før.

Heiagjeng

Bak gjengen i auditoriet i Vågsbygd står en heiagjeng, ansatt i Laget. Rundt traineen Maia Inbar og lagsarbeideren Maria Phuong Nguyen Jernæs i Kristiansand vokser det frem nye

skolelag og gamle blir vekket til live. Nå er det 13 aktive skolelag i sørlandsbyen, 11 på ungdomsskoler og videregående skoler og to høyskole- og universitetslag.

– Det er vekst i lag som har slitt, der det ikke har vært noen folk og det kommer nye lag på nye skoler, forteller de to.

Mens andre peker på de to som en viktig nøkkel til nye skolelag, peker de selv videre: På ungdommer som tar ansvar, på menigheter som kaller og oppmuntrer sine ungdommer og på et samarbeid med Bibelskolen i Grimstad. Studenter derifra rykker ut for å starte arbeid på skoler, for så å overlate arbeidet til elevene med støtte fra menighetene.

– Det blomstrer over alt, sier Inbar og Jernæs.

– Mange skolelag har ukentlige bønnemøter, sier Maia. – Det er på disse skolene vi ser mest vekst.

– Men er det ikke tøft å være kristen på skolene i dag?

– Det er derfor Laget er der. Det er ikke så tøft når man er sammen, sier Maia.

De siste årene er det blitt fortalt historier om elever som ikke får lov å starte skolelag på sin skole, eller ikke får lov til å invitere inn andaktsholdere utenfra.

– Vi opplever noen utfordringer, men er da i god kontakt med rektorer og andre sentrale personer. Utfordringer kan oppstå som utrygghet på grunn av lite informasjon om hva ungdommene gjør og holder på med. Så ønsker vi å legge vekt på alt det gode et skolelag kan bringe med seg inn på skolen og være i kontinuerlig kontakt med skolen, om det er ønskelig fra deres side, sier lagsarbeiderne.

Rekker opp hånden, men...

Derimot har de andre utfordringer: Når elever rekker opp hånden på skolelagsmøtet og sier at de vil bli kristne, går de like etterpå ut døren til neste time.

– Hvordan skal vi få fulgt dem opp og sett dem? spør Maia og Maria.

Ringer menighetene

Det er ikke bare i de bynære strøkene rundt Kristiansand at Laget får mer liv.

Lagsarbeider Tønnes Christian Due-Tønnesen i Region Sør forteller om en merkbar forskjell på Vest- og Aust-Agder. I vest står frikirkene sterkt, og han har inntrykk av at medlemmene er mer bevisste på å ta ansvar. Dermed blir det enklere å mobilisere til å drive skolelag. I dag er det skolelag i nesten alle kommunene i Vest-Agder. I Aust-Agder varierer det mer.

Han har ringt kontakter til Den norske kirkes menigheter og frimenigheter i alle kommunene i Aust-Agder for å drøfte skolelagsarbeid.

– Det har vært gøy å ringe til kirkelige ansatte, for ideen om skolelag blir tatt virkelig godt i mot.

KLAR: På tredje rad har førsteklasingene Serine Viste, Jakob Andersen og Henrik Rudi Thorsen akkurat spist opp nistematen. Nå er de klare for lagsmøte. Foto: Astrid Dalehaug Norheim

– Hva er menighetenes oppgave?

– Skolelagene er menighetenes arbeid ute på skolen. Det handler om å være kristen i hverdagen. Ungdommene som driver skolelagene er med i menighetene, og da er det menighetenes ansvar å følge dem opp. Vi i Skolelaget kan hjelpe menighetene og lære ungdommene opp til å drive en organisasjon, sier Due-Tønnessen.

«Genialt», kaller han konseptet om skolelagsmøter: Det skjer på dagtid, så ansatte i menigheter har enkelt adgang til å følge opp. Det skjer i friminuttene uten konkurranse fra fotballtrening eller dataspill. Elever som bor langt unna og kan ha vanskelig for å komme seg på møte, er på skolen.

– I høst er det startet eller gjenoppstartet fire skolelag i Aust-Agder. Og flere er på gang, sier Due-Tønnesen.

«Veldig fine øyne»

Tilbake i auditoriet på Vågsbygd videregående er det ikke en matpaprknitring å høre når Horverak forteller fra eget liv. Hun foreller om da hun som tenåring var på skoletur til Latvia og fikk spørsmålet: «Er du kristen?» og hvordan hun svarte «ja».

Lunsjen og skolelagsmøtet går mot en avslutning. Hanna Elise Haraldsen er i ferd med å gå til ny time. Dagen spør hva hun sa til medeleven på benken foran da hun skulle gi kompliment:

– Jeg sa at hun hadde fint smil, at hun strålte og at hun virker veldig positiv.

Kristine Brastad, som mottok komplimentene, snur seg mot Haraldsen og smiler.

– Jeg sa at hun har veldig fine øyne og fint hår. Og at hun har et strålende smil, sier hun.

– Kjenner dere hverandre?

– Nei, sier de.

Rart og rørt

Rebekka Pedersen hjelper andaktsholderen med å pakke ned. Hun bretter forsiktig sammen arket som er malt på mens auditoriet tømmes for elever.

– Det var gøy og et spesielt kreativt møte. Noen ganger er det noen herfra som har andakt, andre ganger kommer det noen utenfra.

Men hun understreker at det var litt få fremmøtte akkurat denne fredagen. Dagen talte rundt 50.

– Er det vanskelig å være kristen på en offentlig videregående skole og bruke midttimen til skolelagsmøte?

– Jeg synes ikke det. Jeg er klar på hva jeg tror på, og vi inviterer med andre folk på møtene. Så får det være deres valg om de vil komme eller ikke. Noen synes det er uvant og rart på møtene. Andre blir rørt.

Så sier hun «ha det» og forsvinner til timen i rettslære.